

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 ianuarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
384/2013. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.....	2	540/2.029/2.503/2013. — Ordin al ministrului delegat pentru energie, al ministrului delegat pentru buget și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Electrocentrale Galați” — S.A., filială a Societății Comerciale „ Electrocentrale Grup” — S.A.	7–9
1.207/2013. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	3	3.761/2013. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.440/2013 privind desemnarea Societății Comerciale CEPROCIM — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții și pentru aprobarea extinderii desemnării acestui organism în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției de laborator de încercări a produselor pentru construcții.....	10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.142/2013. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.059/1996 privind trecerea unui teren, situat în municipiul București, în administrarea Ministerului Afacerilor Externe.....	3	Decizia nr. 20 din 18 noiembrie 2013	11–15
1.143/2013. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației Naționale a unui imobil	4		
1.161/2013. — Hotărâre privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 222/2013 pentru darea în competența Ministerului Transporturilor a realizării proiectului de infrastructură de transport rutier de interes național Autostrada Câmpia Turzii — Târgu Mureș — Iași.....	5		
1.163/2013. — Hotărâre privind trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției, precum și trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Justiției în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.....	5–6		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 31 din 27 august 2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.1 din Legea nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 30 august 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 11 se introduce un nou punct, punctul 111, cu următorul cuprins:

„111. **La articolul 13, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 13. — (1) Fondul pentru mediu se utilizează pentru finanțarea proiectelor și programelor-pilot și a următoarelor categorii de proiecte și programe pentru protecția mediului:»”.

2. La articolul I, după punctul 17 se introduce un nou punct, punctul 171, cu următorul cuprins:

„171. **La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 14. — (1) Nu sunt considerați eligibili solicitanții proiectelor depuse de administrația Fondului pentru mediu care nu și-au achitat obligațiile fiscale către stat și către Fondul pentru mediu, precum și cei care sponsorizează activități cu efect negativ asupra mediului.»”

3. La articolul II, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) Prevederile art. 9 alin. (1) lit. s) și v), art. 10 alin. (2) și (3), art. 11 alin. (1) și (2), anexa nr. 3, precum și prevederile referitoare la abrogarea anexei nr. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin legea de aprobare a prezentei ordonanțe, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2014.”

4. La articolul II, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile art. 9 alin. (1) lit. c), precum și anexa nr. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse

prin legea de aprobare a prezentei ordonanțe, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.”

5. După articolul III se introduce mențiunea finală, cu următorul cuprins:

„*
Reglementările tehnice cuprinse în prezenta ordonanță respectă procedura de notificare prevăzută de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 204 din 21 iulie 1998, modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, de modificare a Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 217 din 5 august 1998, precum și de Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei nr. 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 316 din 14 noiembrie 2012.”

6. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005)

Taxe încasate pentru deșeurile inerte și nepericuloase încredințate în vederea eliminării finale prin depozitare, în anul 2017 și începând cu anul 2018

Anul	Taxa (lei/tonă)
2017	80
Începând cu anul 2018	120”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 24 decembrie 2013.

Nr. 384.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005
privind Fondul pentru mediu**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 23 decembrie 2013.

Nr. 1.207.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.059/1996 privind trecerea unui teren,
situat în municipiul București, în administrarea Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 858 și art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.059/1996 privind trecerea unui teren, situat în municipiul București, în administrarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 8 noiembrie 1996, cu completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Terenul proprietate publică a statului, situat în municipiul București, șoseaua București—Ploiești numărul 2B, sectorul 1, trece în administrarea Ministerului Afacerilor Externe, cu afecțatiune specială pentru desfășurarea activităților Clubului Diplomatic București.

(2) Suprafețele atribuite în folosința efectivă a Clubului Diplomatic București se determină prin protocoale încheiate între Ministerul Afacerilor Externe și Clubul Diplomatic.

(3) La solicitarea Clubului Diplomatic București, Ministerul Afacerilor Externe va pune la dispoziția acestuia suprafețe suplimentare din terenul prevăzut la alin. (1).”

Art. II. — Suprafața folosită efectiv la data prezentei hotărâri pentru activitățile Clubului Diplomatic București se stabilește prin protocol încheiat între Ministerul Afacerilor Externe și Clubul Diplomatic București, potrivit constatărilor expertizei efectuate în acest sens.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 23 decembrie 2013.

Nr. 1.142.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind înscrierea în inventarul centralizat
al bunurilor din domeniul public al statului
și darea în administrarea Ministerului Educației Naționale
a unui imobil

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației Naționale a unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
 Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie
 Ministrul delegat
 pentru învățământ superior,
 cercetare științifică
 și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu
 Viceprim-ministru,
 ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
 Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 23 decembrie 2013.
 Nr. 1.143.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și darea în administrarea Ministerului Educației Naționale a unui imobil

Denumirea bunului	Codul de clasificare	Administrator CUI	Baza legală	Adresa	Vecinătăți	Caracteristicile tehnice	Valoarea
Casa Kretzulescu Imobil — construcție și teren aferent	8.29.06	Ministerul Educației Naționale — CUI 13729380	Nota nr. F1819/28 oct. 1971 a Uniunii Generale a Sindicatelor din România; Protocolul nr. 14 al ședinței Biroului Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. din 30 octombrie 1971	Municipiul București, str. Știrbei Vodă nr. 39, sectorul 1	Parcul Cișmigiu	Regim de înălțime: S + P + E; Suprafață construită = 642,6016 mp Suprafață desfășurată = 1.579,4575 mp Teren aferent = 2.243 mp	1 leu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 222/2013

pentru darea în competența Ministerului Transporturilor a realizării proiectului de infrastructură de transport rutier de interes național Autostrada Câmpia Turzii — Târgu Mureș — Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 222/2013 pentru darea în competența Ministerului Transporturilor a realizării proiectului de infrastructură de transport rutier de interes național Autostrada Câmpia Turzii — Târgu Mureș — Iași, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 10 mai 2013, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine,

Dan-Coman Șova

Ministrul transporturilor,

Ramona-Nicole Mănescu

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

p. Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 23 decembrie 2013.

Nr. 1.161.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției, precum și trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Justiției în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției.

(2) Predarea-preluarea suprafețelor din imobilul prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Patrimoniul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor imobile transmise potrivit alin. (1).

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Justiției în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(2) Predarea-preluarea suprafețelor din imobilul prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Patrimoniul Ministerului Justiției se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor imobile transmise potrivit alin. (1).

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Ministerul Justiției își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificarea anexelor nr. 10 și 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat
p. Ministrul justiției,
Simona-Maya Teodoroiu,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 23 decembrie 2013.
Nr. 1.163.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a suprafețelor din imobilul aflat în domeniul public al statului care sunt transmise din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului imobil	Caracteristicile tehnice ale suprafețelor din imobil supuse transmiterii și valoarea de inventar	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare
Municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5	Statul român, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice CUI 26369185	Statul român, Ministerul Justiției Cod fiscal 4265841	Imobil, clădire — parțial	Etaj I, tronsonul 6 — camerele 9, 10, 11, 12 și tronsonul 5 — camerele 4, 5, 5A, 5B, în suprafață totală de 261,27 mp	149.190 — parțial	8.29.06

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a suprafețelor din imobilul aflat în domeniul public al statului care sunt transmise din administrarea Ministerului Justiției în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului imobil	Caracteristicile tehnice ale suprafețelor din imobil supuse transmiterii și valoarea de inventar	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare
Municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5	Statul român, Ministerul Justiției Cod fiscal 4265841	Statul român, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice CUI 26369185	Imobil, clădire — parțial	Etaj IV, tronsonul 6 — camerele 15 (36,80 mp), 16 (27,08 mp), 16 A (35,14), în suprafață totală de 99 mp	35251 — parțial	8.29.09

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE
Nr. 540 din 21 noiembrie 2013

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.029 din 18 decembrie 2013

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 2.503 din 26 noiembrie 2013

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Electrocentrale Galați” — S.A., filială a Societății Comerciale „Electrocentrale Grup” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și art. 10 alin. (2) lit. a) și c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară și ale art. 53 alin. (1) lit. c) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 429/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Energie, cu modificările ulterioare, ale art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul delegat pentru energie, ministrul delegat pentru buget și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Electrocentrale Galați” — S.A., filială a Societății Comerciale „Electrocentrale Grup” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime. În cazul în care

în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, se pot efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru energie,
Constantin Niță

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE

Societatea Comercială „Electrocentrale Galați” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2013**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare 2013
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	251.528
	1	Venituri din exploatare	2	251.518
	2	Venituri financiare	3	10
	3	Venituri extraordinare	4	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	249.985
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	6	248.270
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	7	204.245
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	1.596
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	9	31.377
	C1	ch. cu salariile	10	21.420
	C2	bonusuri	11	2.767
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	526
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	0
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat	14	128
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	6.536
	D.	alte cheltuieli de exploatare	16	11.052
	2	Cheltuieli financiare	17	1.715
	3	Cheltuieli extraordinare	18	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	1.543
IV		IMPOZIT PE PROFIT	20	0
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	1.543
	1	Rezerve legale	22	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	1.543
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	25	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare 2013
0	1	2	3	4
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat sau local, dupa caz	30	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	33	
	a)	cheltuieli materiale	34	
	b)	cheltuieli cu salariile	35	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	36	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	37	
	e)	alte cheltuieli	38	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	2.065
	1	Alocații de la buget	40	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	2.065
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	533
	2	Nr.mediu de salariați total	44	527
	3	Cheltuieli de natura salariala (a+b), din care:	45	24.187
	a)	cheltuieli cu salariile	46	21.420
	b)	bonusuri	47	2.767
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	3.387
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	3.825
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.2/Rd.44)	50	477
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/ persoana)	52	
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale	53	994
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	17.559
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	17.794

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.440/2013 privind desemnarea Societății Comerciale CEPROCIM — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții și pentru aprobarea extinderii desemnării acestui organism în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției de laborator de încercări a produselor pentru construcții

Având în vedere Procesul-verbal nr. 15 din 16 decembrie 2013 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, precum și cu prevederile art. 11 alin. (3) și (4) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Valabilitatea notificării prevăzute în anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.440/2013 privind desemnarea Societății Comerciale CEPROCIM — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 21 august 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Valabilitatea notificării: nelimitată”.

Art. 2. — Se aprobă extinderea desemnării Societății Comerciale CEPROCIM — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției de laborator de încercări a

produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 2 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

a) elementele de identificare a organismului;

b) perioada de valabilitate a notificării;

c) familia de produse, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței, precum și specificația tehnică aferentă pentru care organismul a fost acreditat de către Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2013.

Nr. 3.761.

Denumirea organismului: Societatea Comercială CEPROCIM — S.A.

Adresă: Bd. Preciziei nr. 6, sectorul 6, București

Telefon: +40(21)318.88.93

Fax: +40(21)318.88.94

E-mail: office@ceprocim.ro

Website: http://www.ceprocim.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul: SR EN 45011: 2001

Valabilitatea notificării: nelimitată

Domenii de competență:

Numărul deciziei CE	Familii de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
99/470/CE	Adezivi pentru construcții (1/2): • Adezivi pentru plăci (pentru utilizări la interior și la exterior la clădiri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 3	EN 12004:2007+A1: 2012	LAB (i)

NOTĂ:

LAB (i) — Laborator de încercări, pentru determinări prin încercări

ANEXĂ

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 20**din 18 noiembrie 2013**

Dosar nr. 14/2013

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Corina Michaela Jîjîie	— președintele Secției penale
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Laura Ivanovici	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă, judecător-raportor
Carmen Minodora Ianoși	— judecător la Secția I civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă, judecător-raportor
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă, judecător-raportor
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Zoița Milășan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ilie Iulian Dragomir	— judecător la Secția penală
Mariana Ghena	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii este legal constituit în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr. 134/2010, modificată și completată, raportat la prevederile art. 27² alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent, Ileana Peligrad, din cadrul Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnat pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați privind natura juridică a drepturilor prevăzute a se acorda, potrivit contractelor colective de muncă, cu diferite ocazii (ajutoare materiale de Paști, Crăciun, tichete de masă/tichete cadou, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității în muncă etc.), și termenul de prescripție aplicabil cererilor având acest obiect.

Reprezentantul procurorului general, doamna Antonia Constantin, a susținut că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru dezlegarea acestei probleme de drept pe calea recursului în interesul legii, soluțiile instanțelor decurgând din interpretarea clauzelor contractelor colective de muncă. Or, potrivit jurisprudenței constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, inclusiv a Completului competent să judece recursuri în interesul legii, scopul acestui mecanism juridic este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, și nu a prevederilor cuprinse în contractele colective de muncă, acte juridice cu o natură juridică mixtă — convențională și normativă, care se realizează după regulile prevăzute de art. 1.266—1.269 din Codul civil adoptat prin Legea nr. 287/2009.

Președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin Sesizarea nr. 2.260/25 A din 28 mai 2012 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Galați a fost supusă examinării, în baza dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă, problema de drept vizând natura juridică a drepturilor prevăzute a se acorda potrivit contractelor colective de muncă, cu diferite ocazii (ajutoare materiale de Paști, Crăciun, tichete de masă/tichete cadou, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității în muncă etc.), și termenul de prescripție aplicabil cererilor cu asemenea obiect.

2. Examenul jurisprudențial

Prin actul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a susținut că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la soluționarea problemei de drept enunțate.

Examenul jurisprudențial a relevat că în practica instanțelor judecătorești s-au conturat două orientări.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă opinie (majoritară), s-a considerat că plata drepturilor bănești reprezentând salariu suplimentar, prima de Ziua Ceferistului, prima de Paști, de Crăciun, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității în muncă (cheltuieli cu tratamentele medicale, cheltuieli determinate de munca în condiții de stres, cheltuieli de transport în timpul serviciului, cheltuieli ocazionale pentru asigurarea unei mese calde pe zi, echivalentul a două salarii de bază, câte unul în fiecare semestru, cheltuieli pentru procurarea a două ținute — una de vară și una de iarnă), tichete cadou și tichete de masă se circumscrie sferei drepturilor salariale, întrucât salariul reprezintă, potrivit art. 154 din Codul muncii, contraprestația muncii depuse de către salariat, iar acesta, la rândul lui, cuprinde — în raport cu prevederile art. 155 din Codul muncii — salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.

S-a avut în vedere că cererile având ca obiect plata drepturilor de mai sus vizează „suplimentări ale drepturilor salariale” și că sumele reprezentate de ajutoarele materiale de Paști, de Crăciun, de Ziua Ceferistului au semnificația drepturilor salariale chiar dacă regimul de deducere al contribuțiilor lor este diferit, fiind plătite în executarea unui raport de muncă și în considerarea calității reclamanților de salariați, indiferent de izvorul lor, chiar dacă acestea sunt prevăzute numai în contractul colectiv de muncă la nivel de unitate.

Prin urmare, natura salarială a drepturilor bănești evocate este indiscutabilă, chiar dacă ele izvorăsc din clauze ale contractelor colective de muncă, cu atât mai mult cu cât acestea, chiar dacă au natura unor premii, se acordă corespunzător muncii prestate, proporțional cu aceasta și în mod regulat, iar nu periodic.

Instanțele au mai considerat, față de dispozițiile art. 243 alin. (1) din Codul muncii și art. 969 din Codul civil de la 1864, că intenția părților relevată de contractele colective de muncă a fost aceea de recunoaștere a acordării unor suplimentări ale drepturilor salariale în quantum variabil în funcție de felul activității desfășurate.

De asemenea, au arătat că natura acestor drepturi derivă și din termenii contractuali stabiliți și este determinată de caracterul accesoriu al contraprestației pentru munca desfășurată de către fiecare salariat. Sindicatul salariaților a negociat acordarea acestor drepturi, ca și a altor beneficii bănești, dar nu ca drepturi independente de activitatea prestată.

Prin raportare la prevederile art. 155 din Codul muncii și la faptul că în contractul colectiv de muncă la nivel de unitate s-a stabilit că „pentru munca desfășurată în cadrul unui an calendaristic, după expirarea acestuia, personalul societății poate primi un salariu suplimentar echivalent cu salariul de bază de încadrare din luna decembrie a anului respectiv”, instanțele au considerat că dreptul suplimentar anual acordat reprezintă tot un drept de natură salarială.

În final, apreciind că în baza raporturilor juridice de muncă stabilite între părți salariatul beneficiază de drepturile prevăzute în contractul colectiv de muncă încheiat la nivel de unitate, instanțele au decis să includă în categoria drepturilor de natură salarială și sumele expres menționate în aceste contracte prevăzute a se acorda pentru zilele de sărbătoare religioasă sau legală, precum și pentru ziua de naștere a fiecărui salariat cu titlu de tichete cadou.

Cu referire la excepția prescripției dreptului la acțiune, s-a reținut că regulile care guvernează prescripția în materia drepturilor salariale sunt stabilite în dispozițiile art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în conformitate cu care cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în

termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, fără însă a fi omisă norma cuprinsă în art. 166 alin. (1) din Codul muncii — „dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescriu în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate”.

Clarificând însă teoretic sintagma „drepturi salariale”, instanțele au decis și că nu se aplică art. 283 alin. (1) lit. e) din Codul muncii, potrivit căruia se prescriu în termen de 6 luni de la data nașterii dreptului la acțiune „pretențiile formulate în cazul neexecutării contractului colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia, altele decât drepturile salariale”.

3.2. Într-o a doua opinie (minoritară), s-a considerat că drepturile bănești evidențiate anterior reprezintă „ajutoare materiale” care nu se circumscriu sferei drepturilor salariale.

Pentru a lămuri dacă drepturile astfel pretinse prin acțiune fac parte din categoria drepturilor salariale, aceste instanțe au ținut seama de prevederile art. 154 din Codul muncii, potrivit cărora „salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani.”, și ale art. 161 alin. (1) din Codul muncii, conform cărora „salariul se plătește în bani, cel puțin o dată pe lună, la data stabilită în contractul individual de muncă, în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în raportul intern, după caz”.

În cazul în care ajutorul material ce se solicită a fi achitat de către salariat are caracterul unui drept salarial, el poate fi pretins în termenul de prescripție prevăzut de art. 166 alin. (1) din Codul muncii ori în cel indicat de art. 283 alin. (1) lit. c) din același cod.

Din interpretarea gramaticală, logică și sistematică a textelor de lege precitate, aceste instanțe au reținut că drepturile salariale sunt acele sume de bani ce se cuvin angajatului drept contraprestație a muncii depuse în baza contractului individual de muncă, plătindu-se cel puțin o dată pe lună. Or, ajutoarele materiale la care fac referire contractele colective de muncă la nivel de unitate nu pot fi considerate drepturi salariale în sensul definiției de mai sus, definiție extrasă prin interpretarea articolelor de lege redată anterior.

Cu referire la excepția prescripției dreptului la acțiune, s-a apreciat că, fiind vorba despre un drept cu caracter patrimonial ce izvorăște dintr-o clauză a unui contract colectiv de muncă, clauză ce nu a fost executată întocmai de angajator, în situația expusă sunt incidente prevederile art. 283 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

4. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Galați

Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați nu și-a exprimat opinia în legătură cu interpretarea textelor mai sus amintite, în adresa de înaintare indicând, în esență, doar argumentele expuse în cele două orientări jurisprudențiale.

5. Opinia procurorului general

5.1. Procurorul general a opinat în sensul că soluționarea problemei deduse judecării prin sesizarea de recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați presupune, în prealabil, calificarea drepturilor invocate, în sensul de a se determina dacă acestea constituie sau nu drepturi salariale, respectiv dacă se circumscriu noțiunii de „salariu”, astfel cum aceasta este reglementată în cuprinsul art. 159 alin. (1) și art. 160 din Codul muncii.

În acest context, a arătat că stabilirea naturii salariale a drepturilor menționate s-a realizat, în mod invariabil, pe calea unui demers de interpretare a clauzelor contractelor colective de muncă în care acestea își aflau izvorul, iar, din această perspectivă, se observă că instanțele care s-au raliat uneia sau alteia dintre orientări au calificat drepturile deduse judecării prin raportare la următoarele criterii: termenii folosiți de părțile contractelor colective de muncă; plasarea textelor în capitolele

ori secțiunile acestor contracte, dedicate fie sistemului de salarizare, fie măsurilor destinate asigurării securității și sănătății în muncă, adoptate la nivelul angajatorilor; scopul acordării drepturilor; modalitatea concretă în care angajatorii au efectuat plata pe parcursul derulării raporturilor de muncă; eventualele calificări date, în precedent, de organisme de arbitraj intern, atunci când părțile au recurs la o atare modalitate de soluționare a conflictului, anterior sesizării instanței; modalitatea de impozitare a drepturilor solicitate, potrivit dispozițiilor Codului fiscal.

Așadar, procurorul general a apreciat că soluțiile instanțelor nu decurg dintr-o interpretare și aplicare diferită a unor dispoziții legale ambigue, echivoce sau confuze, ci din interpretarea clauzelor contractelor colective de muncă încheiate la diferite niveluri, ceea ce este în afara textului art. 514 din Codul de procedură civilă.

Or, potrivit jurisprudenței constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, scopul recursului în interesul legii este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești în urma sesizării unor chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită prin hotărâri judecătorești irevocabile, iar acest mecanism nu se referă la interpretarea și aplicarea unor prevederi cuprinse în contractele colective de muncă.

Totodată, acesta a susținut că interpretarea contractelor colective de muncă se realizează după regulile prevăzute de art. 1.266—1.269 din Codul civil adoptat prin Legea nr. 287/2009, cu care Codul muncii se completează, în virtutea dispozițiilor art. 295 alin. (1) din acest din urmă act normativ.

Aceasta presupune, pentru determinarea naturii juridice a drepturilor suplimentare analizate, identificarea nemijlocită a voinței comune a părților, prin utilizarea coroborată a tuturor instrumentelor de interpretare a convențiilor din dreptul comun și prin aplicarea regulii potrivit căreia sensul anumitor clauze echivoce trebuie să fie apreciat în favoarea salariaților, dacă ele nu s-au putut interpreta prin consens și nici prin aplicarea regulilor de drept comun.

Or, problema de drept ce trebuie analizată implică un grad ridicat de abstractizare, cu eludarea referirilor la probele administrate, întrucât situațiile-premisă de la care se pornește, în susținerea silogismului judiciar ce se cere a fi dezlegat, trebuie să fie întotdeauna aceleași: pe de o parte, situația de fapt care trebuie să fie neschimbată în toate litigiile analizate, iar pe de altă parte, dreptul ce se cere a fi interpretat (acesta constituind, de fapt, elementul variabil care generează practica neunitară).

5.2. Referitor la problemele teoretice din sesizarea de recurs în interesul legii, procurorul general a învederat că, pentru calificarea juridică a drepturilor suplimentare solicitate prin acțiunile în justiție ce au constituit obiect al conflictelor individuale de muncă deduse judecării, trebuie avute în vedere noțiunea de salariu și coordonatele sistemului de salarizare, astfel cum sunt reflectate în legislația muncii, ca o contraprestație din partea angajatorului pentru munca salariatului, dat fiind caracterul sinalagmatic al contractului individual de muncă.

A arătat că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă și jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, tichetele de masă au fost calificate din punctul de vedere al naturii juridice ca fiind beneficii, și nu drepturi salariale. Fără a constitui o obligație legală pentru angajator, ele reprezintă, pentru salariat, doar o vocație ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul a prevăzut în buget sume cu această destinație, iar acordarea acestora a fost negociată prin contractul colectiv de muncă.

De altfel, instanța supremă, analizând regimul fiscal al sumelor corespunzătoare tichetelor de masă, a constatat că

sunt deductibile din impozitul pe profit, iar, la rândul său, salariatul este scutit de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu, pentru valoarea tichetelor de masă, astfel încât aceste sume nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

A menționat că aceleași considerații de principiu se impun și în privința tichetelor cadou, întrucât condițiile de acordare instituite prin art. 1 din Legea nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă și art. 2.3 din Normele metodologice de aplicare a acestei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.317/2006, sunt similare.

În acest context, fiind vorba despre drepturi cu caracter patrimonial, ce nu fac parte din categoria drepturilor salariale, izvorâte din contractele colective de muncă, cererile în vederea soluționării conflictelor individuale de muncă prin care se solicită obligarea angajatorului la executarea dispozițiilor din contractul colectiv de muncă privind acordarea drepturilor negociate în favoarea salariatului sunt supuse termenului de prescripție de 6 luni prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

Cu referire la celelalte drepturi suplimentare negociate în favoarea salariaților prin contractele colective de muncă, pentru care s-a observat practică neunitară din perspectiva calificării și a termenului de prescripție incident, respectiv primele anuale pentru sărbătorile religioase Paști și Crăciun și prima pentru Ziua Feroviarului, procurorul general a menționat că acestea reprezintă adaosuri la salariul de bază sub forma premiilor acordate din fondul de primiere aflat la dispoziția angajatorului, deci sunt drepturi salariale în sensul prevederilor art. 160 din Codul muncii și art. 1 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului, iar termenul de prescripție în care pot fi formulate cererile de chemare în judecată este de 3 ani, prevăzut de art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

A susținut că, în această privință, corelarea cu dispozițiile art. 55 din Codul fiscal, în care sunt definite veniturile din salarii, din perspectiva prelevării impozitului pe venit, constituie un element care, împreună cu celelalte criterii indicate în precedent, contribuie la calificarea drepturilor solicitate prin acțiunile în justiție.

Or, legiuitorul a oferit posibilitatea includerii în categoria drepturilor salariale a unei multitudini de drepturi ce pot fi reglementate prin lege și/sau clauzele contractelor colective ori individuale de muncă, negociate în limite legale, iar o enumerare exhaustivă a lor nu este posibilă.

În situația în care drepturile patrimoniale suplimentare nu fac parte din elementele constitutive ale salariului, acestea vor avea natura unor măsuri de protecție socială și, de vreme ce sunt incluse în contractul colectiv de muncă, neacordarea lor rezidă într-o neexecutare a clauzelor acestui contract, astfel încât cererile în justiție pot fi formulate în termenul de prescripție de 6 luni, prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

Procurorul general a concluzionat în sensul că încercarea de a clarifica natura juridică a tuturor drepturilor suplimentare și de a le oferi un sens restrictiv nu poate fi acceptată, deoarece această rigiditate nu ar corespunde realităților socio-economice.

6. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit, judecătorii raportori desemnați din cadrul Secției I civile și Secției a II a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție au concluzionat că se impune soluția de respingere, ca inadmisibil, a recursului în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați în legătură cu problema de drept ce face obiectul sesizării.

7. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

Întrucât actul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra recursului în interesul legii, precum și punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au în vedere dispozițiile anterioare din Codul muncii, în cauză analiza va fi efectuată în raport cu aceste prevederi, în forma în vigoare înainte de republicarea Legii nr. 53/2003 în temeiul art. V din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 21 martie 2011).

Problema dedusă judecării în cadrul prezentului recurs derivă din calificarea naturii juridice a unor drepturi bănești acordate salariaților prin contractele colective de muncă, mai exact stabilirea încadrării acestora în categoria drepturilor salariale ori în cea a ajutoarelor materiale care nu se circumscriu drepturilor salariale, demers care are drept consecință aplicarea unui regim juridic distinct în raport cu fiecare dintre cele două încadrări.

Orientările jurisprudențiale evidențiate au în vedere premisa comună că aceste drepturi își au izvorul în contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate, după care, pe calea unui demers de interpretare a acestor contracte, folosind criteriile ca: termenii folosiți de părți, plasarea clauzelor corespunzătoare în anumite capitole sau secțiuni ale contractelor — dedicate fie sistemului de salarizare, fie măsurilor destinate asigurării sănătății și securității muncii —, scopul avut în vedere de părți la încheierea contractelor sau modalitatea în care executarea acestor clauze s-a făcut pe parcursul derulării acestora, calificări precedente ale aceluiași dispoziții realizate de organisme de arbitraj intern, impozitare etc., au încadrat diferit aceste drepturi bănești în categoria de drepturi salariale sau de alte ajutoare materiale.

În opinia majoritară adoptată de instanțele judecătorești s-a plecat de la interpretarea că, deși aceste clauze sunt inserate în contractele colective de muncă în capitolul referitor la protecția salariatului, în fapt, vizează suplimentări ale drepturilor salariale, au o legătură directă și indisolubilă cu calitatea de salariați a solicitanților acestora, se acordă corespunzător și proporțional muncii prestate de angajați, regulat, și nu excepțional și, nu în ultimul rând, sumele de bani corespundente acestora sunt fiscalizate în cadrul unui raport de muncă și în considerarea calității de salariați a solicitanților. Se mai argumentează și că această interpretare a clauzelor contractuale se impune și după principiul stabilirii voinței reale a părților, arătându-se că, în faza negocierii lor, sindicatul salariaților a solicitat și a obținut recunoașterea lor ca beneficii bănești, iar nu ca drepturi independente de activitatea prestată a angajaților.

Dimpotrivă, instanțele judecătorești care au adoptat opinia minoritară, motivând că aceste drepturi bănești reprezintă ajutoare materiale, au arătat că nu orice sume de bani convenite sau stipulate în favoarea angajaților fac parte din categoria drepturilor salariale, ci numai acelea care reprezintă contraprestația muncii salariatului acordată în baza unui contract individual de muncă. S-a considerat că petenții asociază drepturilor salariale orice sume stabilite prin contractele lor colective de muncă, deși noțiunea de salariu trebuie delimitată din punct de vedere juridic la ceea ce legislația muncii include legal în aceasta categorie, conform art. 155 din Codul muncii: salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și orice alte adaosuri. S-a considerat că nu poate fi avut în vedere argumentul legat de fiscalizarea acestor sume, deoarece legislația fiscală include aceste ajutoare în categoria drepturilor salariale doar pentru a le încadra într-o categorie de venituri supuse impozitării. S-a susținut că atâta vreme cât Codul muncii permite acordarea către salariat și a altor drepturi bănești ori de altă natură, evocându-se titlul V al Codului intitulat „Sănătatea și securitatea în muncă”, trebuie acceptat că legea permite părților unui raport juridic de muncă dreptul de a negocia și de a stabili și alte categorii de drepturi în afara celor salariale. Aceste

instanțe au argumentat că nivelul cuantumului acestui ajutor nu determină schimbarea naturii sale juridice, dar și că interpretarea gramaticală și sistematică a clauzelor contractului colectiv de muncă impune o dată în plus calificarea sa ca ajutor material, de vreme ce clauza este inserată în capitolul „Protecția salariatului”, care succede capitolului „Sistemul de salarizare”.

Această sinteză permite observația că stabilirea naturii juridice a acestor drepturi s-a realizat constant pe calea unui demers de interpretare a clauzelor contractului colectiv de muncă, iar rezultatele diferite ale acestora la care s-au oprit instanțele judecătorești au permis, pe cale de consecință, aplicarea unor dispoziții legale diferite. Interpretarea contractelor colective de muncă, acte cu o natură juridică mixtă — convențională și normativă, în sensul de izvor de drept, s-a făcut după regulile prevăzute de Codul civil cu care Codul muncii se completează, în virtutea dispozițiilor art. 295 alin. (1) din acest din urmă act normativ.

Astfel, instanțele care au considerat că drepturile bănești solicitate au natura unor drepturi salariale, potrivit art. 154 și 155 din Codul muncii, au stabilit și că executarea contractului colectiv de muncă este obligatorie pentru părți, conform art. 243 alin. (1) din Codul muncii, iar pentru munca desfășurată în cursul unui an calendaristic, după expirarea acestuia, personalul angajat va primi un salariu suplimentar echivalent salariului de încadrare din luna decembrie a anului respectiv. De asemenea, instanțele au decis să includă în categoria drepturilor de natură salarială și sumele expres menționate în aceste contracte prevăzute a se acorda pentru zilele de sărbătoare religioasă sau legală, precum și pentru ziua de naștere a fiecărui salariat cu titlu de tichete cadou.

Ca o consecință a acestei calificări, aceste instanțe au stabilit și că regulile care guvernează prescripția extinctivă în materie sunt cele reglementate prin art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în conformitate cu care cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.

Dimpotrivă, instanțele care au apreciat că drepturile solicitate în aceste cauze sunt ajutoare materiale asumate contractual de către angajator, astfel încât executarea lor poate fi cerută în temeiul unei răspunderi contractuale, au stabilit că, în privința dreptului material la acțiune pentru plata acestora, nu sunt incidente dispozițiile art. 166 și art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ci cele ale art. 283 alin. (1) lit. e) din același act normativ. Pe cale de consecință, cererea de chemare în judecată trebuie introdusă în termen de 6 luni de la data nașterii dreptului la acțiune, în cazul neexecutării contractului colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia.

Prin urmare, reținând că în aceeași chestiune instanțele au dat soluții divergente constatate prin hotărâri irevocabile, care ar reclama incidența mecanismului de unificare, în analiza premiselor impuse de art. 514—515 din Codul de procedură civilă trebuie stabilit dacă problema supusă analizei este o chestiune de drept derivată dintr-o interpretare și aplicare neunitară a legii.

Înalta Curte consideră că această condiție de admisibilitate pleacă de la „aria restrictivă a examinării pe care instanța o face în soluționarea recursului în interesul legii, obiectul acesteia referindu-se la actele normative în înțelesul dat de art. 1 și 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, a căror categorie și norme de competență privind adoptarea lor este stabilită prin Constituție și prin celelalte legi”.

Spre aceeași finalitate conduc și dispozițiile constituționale care, în reglementarea art. 126 referitor la instanțele judecătorești, prevăd în alin. (3) că Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

Pentru chestiunea dedusă soluționării prin prezentul recurs în interesul legii, se constată că izvorul determinat al practicii neunitare a instanțelor judecătorești referitoare la „natura juridică” a drepturilor menționate anterior (tichete de masă, tichete cadou, prima de Paști, prima de Crăciun, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității muncii etc.) l-a constituit împrejurarea că instanțele s-au limitat la interpretarea clauzelor din contractul colectiv de muncă, deși, în mod obiectiv, pentru calificarea naturii juridice a drepturilor prevăzute în contractul colectiv de muncă nu se putea pleca de la interpretarea convenției dintre angajați și angajator, ci de la distincția dintre drepturile salariale și celelalte facilități, operată de Codul muncii.

Demersul judiciar de stabilire a naturii juridice a drepturilor patrimoniale pretinse de un salariat trebuie să pornească de la verificarea sferei noțiunii de drept salarial și să clarifice dacă aceste drepturi se subsumează noțiunii de „adaos la salariu” reglementată de art. 155 din Codul muncii, aceasta fiind norma legală incidentă, în funcție de circumstanțele particulare ale raportului juridic dedus judecătii, fapt ce, în aceste condiții, reprezintă o chestiune de aplicare a legii.

Pe de altă parte, în art. 160, Codul muncii face trimitere, indirect, la ceea ce se poate stabili, în această materie, prin contractele colective de muncă, menționând posibilitatea ca angajatorul să asigure salariaților hrană, cazare sau alte facilități.

Întrucât părțile raportului juridic individual sau colectiv de muncă sunt obligate ca la încheierea convențiilor individuale sau colective de muncă să respecte dispozițiile legale, nu se poate deroga de la lege în domeniul elementelor componente ale unui drept salarial. În aceste condiții, ceea ce analizează instanțele în conflictele de muncă declanșate de nerespectarea unor clauze ale contractelor colective (în majoritatea cazurilor) ori individuale de muncă nu este natura juridică a dreptului, ci modalitatea de executare a clauzelor, în sensul că verifică îndeplinirea condițiilor prestabilite de acordare, salariații care beneficiază de drept, eventuale cazuri de neexecutare justificată din diverse motive, cuantumul etc.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 cu referire la art. 515 din Codul de procedură civilă aprobat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați în legătură cu problema de drept vizând natura juridică a drepturilor prevăzute a se acorda, potrivit contractelor colective de muncă, cu diferite ocazii (tichete de masă, tichete cadou, prima de Paști, prima de Crăciun, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității muncii etc.) și termenul de prescripție aplicabil cererilor având un asemenea obiect.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 18 noiembrie 2013.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

În situația în care drepturile salariale suplimentare fac parte din elementele constitutive ale salariului, cererile în justiție pot fi formulate în termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, iar atunci când drepturile salariale suplimentare nu fac parte din elementele constitutive ale salariului, acestea au natura juridică a unor măsuri de protecție socială, facilități acordate de angajator și convenite în contractul colectiv de muncă, iar neacordarea lor rezidă într-o neexecutare a clauzelor acestui contract, astfel încât cererile în justiție pot fi formulate în termenul de prescripție de 6 luni prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

Deși sediul materiei este reglementat în art. 154 și 155 din Codul muncii și numai aplicarea acestor dispoziții legale în raportul juridic dintre părți poate fi convenită prin contract de muncă, pe calea prezentului recurs în interesul legii nu este posibil a se statua o concluzie general valabilă de natură a asigura unificarea practicii judiciare, de vreme ce analiza naturii juridice a suplimentelor ce intră în componența dreptului salarial s-a întemeiat exclusiv pe interpretarea clauzelor contractelor colective de muncă,

Așadar, chiar dacă s-a ajuns, prin interpretarea clauzelor convenției, la rezolvări diferite asupra naturii juridice a drepturilor solicitate în aceste procese, aceasta nu s-a datorat unei norme susceptibile de interpretare diferită din partea instanțelor de judecată, cu caracter neclar sau echivoc.

Înalta Curte de Casație și Justiție a afirmat, de altfel, în jurisprudența sa anterioară în materie, prin Decizia nr. 22/2011 pronunțată de Completul competent să judece recursul în interesul legii în Dosarul nr. 24/2011 că „recursul în interesul legii poate avea ca obiect numai acele părți din hotărâri care se referă la probleme de drept ce au primit o soluționare diferită din partea instanțelor; *per a contrario*, nu poate avea ca obiect elemente de fapt ale cauzei (...)”, așa cum este cazul raportării și aplicării normelor legale la situații deduse din interpretarea clauzelor contractului în mod diferit.

În consecință, se constată că, în acest caz, condiția de admisibilitate analizată nu este îndeplinită.

Dezideratul recursului în interesul legii și rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție în această procedură sunt unificarea interpretării și aplicării legii, ceea ce este distinct de cel al unificării practicii judiciare, care presupune un alt mecanism.

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

